

عنوان مقاله:

دارابگرد در انتقال از ساسانیان به دوران اسلامی بر اساس مستندات باستان شناختی

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 7، شماره 13 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسن کریمیان - عضو هیات علمی گروه باستانشناسی، دانشگاه تهران

ساسان سیدین - دانش آموخته کارشناسی ارشد باستانشناسی، دانشگاه تهران.

خلاصه مقاله:

دارابگرد یکی از شهرهای پر رونق روزگار ساسانی بود که با اضمحلال این سلسله به تدریج اهمیت خود را از دست داد و در آغاز قرن ششم هجری قمری متروک شد. مطالعات باستان شناختی نگارندگان روشن ساخت که این شهر باستانی در روزگار ساسانی دارای استقرار متمرکز، پرقدرت و طبقاتی بوده، لیکن پس از تسخیر ایالت پارس توسط مسلمانان، تغییراتی در عملکرد و کاربری فضاهای آن به وجود آمده است. شواهد باستان شناختی مؤید آن است که در قرون اولیه اسلامی عموم ساکنان دارابگرد به استقرار در نیمه شمالی شهر گرایش یافته اند و از نیمه جنوبی آن استفاده چندانی نشده است. این یافته ها همچنین حاکی از آن است که در نخستین سده های اسلامی بخشی از سکنه شهر در محدوده خارج از دروازه غربی سکونت داشتند. نوشتار حاضر در پی آن است که به مدد یافته های باستان شناختی، ادوار استقرار این شهر کم نظیر ایران باستان را مشخص کند و ضمن تعیین کاربری محله های دارابگرد در نخستین سده های اسلامی به پرسش هایی در خصوص علت اصلی تغییرات بوجود آمده در سازمان اجتماعی، فرم و عملکرد این شهر نیز پاسخ دهد.

کلمات کلیدی:

دارابگرد، شهر ساسانی، فرم و عملکرد، فضای شهری، شهر اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302175>

